

OBSAH.

	Str.
Věnování	5
Frederi Mistral, úvodní studie.	7

Zpěv první. Břestov.

Úvod. — Vzývání Krista, mezi pastýři narozeného. — Starý košíkář, mistr Ambròsi a syn jeho Vincèn žádají za pohostinství v Břestově. Mirèio, dcera pana Ramouna, statkáře, je vítá. — Čeledínové po večeri vybízejí otce Ambrože, aby jim něco zazpíval. Stařec, bývalý námořník, zpívá o námořní bitvě baile Su-frena. — Mirèio vyptává se Vincèna. — Vypravování Vincènovo: honba na puchýřníky, lov pijavek, zázrak Svatých Marií, běh o závod v Nimesu. — Mirèio žasne a láska její klíčí 47

Zpěv druhý. Trhání.

Mirèio trhá morušové listí pro své hedvábníky. Náhodou jde Vincèn košíkář po blízké pěšině. Dívka jej volá. Hoch přiběhne a vystoupí k ní na strom, aby jí pomohl. Žvatlání obou dětí. Vincèn srovnává svou sestru Vincenetu s Mirèiou. Hnízdo modřinek. Zlomená větev. Mirèio a Vincèn spadnou se stromu. Zamilovaná dívka se prozradí. Ohnivý výbuch citu u jinocha. Zlatá koza, fíkovník z Vauclusy. Mirèio jest volána matkou. Úžas a odloučení milujících . 74

Zpěv třetí. Sbírání zámoatků.

Provençalské žně. V Břestově veselý sbor dívek odlupuje s větviček zápředky hedvábníků. Jano-Mario, matka Mirèjina. Taven, vědma z Baus. Zlý pohled. Dívky pro ukrácení chvíle staví vzdušné zámky. Hrdá Lauro, královna z Pamparigousty. Clemènço, královna z Baus. Ventour, Rhona, Du-

rèncò. Azalais a Vióulano. Soud lásky. Láska Mirèje a Vincèna prozrazena Nouradou. Úsměšky dívek. Čarodějka Taven káže jim mlčeti: poustevník z Luberounu a svatý pastýř. Noro zpívá Magali 97

Zpěv čtvrtý. Nápadníci.

Doba fialek. — Rybáři z Martegue. — Tři nápadníci ucházejí se o ruku Mirèjinu. Alàri, pastýř ovcí, Veran, pasák koní, Ourrias, honák býků. — Alàri, jeho bohatství v ovcích. — Stráž. — Stěhování: popis velikého stáda sestupujícího z Alp. — Setkání Alàriho a Mirèje. — Pomník v Sant-Roumié. — Dar ovčákův: pohár vyřezaný ze zimostrázu. — Alàri dostane košem. — Veran, pasák koní. — Bělouši v Camarze. — Veran žádá za Mirèji u otce Ramouna. — Radost a dobré přijetí starce, odepření Mirèjino. — Ourrias, krotitel býků. — Divocí černí býci. Ožehování. — Ourrias a Mirèio u studně. — Skoták jest odmrštěn 123

Zpěv pátý. Boj.

Skoták se vrací, zuře pro odmrštění Mirèjino. — Láska Vincèna a Mirèje. — Valisneria spiralis. — Setkání Ourriy a Vincèna. — Hrubé napadení skotákovo. — Nadávky: Jan z Oursu. — Zápas na smrt dvou soupeřů v poušti Krau. — Vítězství a velkomyslnost Vincènova. — Zrada voláková. — Ourrias probodne Vincèna ranou trojzubce a prchá tryskem na své kobyle. — Přijede k Rhoně. — Tři strašidelní převozníci. — Bárka se vzpírá pod tíhou zločince. — Noc sv. Medarda: průvod utopených po břehu řeky. — Ourrias utone. — Tanec vodníků na mostě Trinkatajském 148

Zpěv šestý. Čarodějka.

Za svítání naleznou tři pastýři vepřů Vincèna v krvi ležícího v pustině krauské. — Přinesou ho na rukou do Břestova. — Odbočení: básník vzývá své přátele, básníky Provence. — Bolest Mirèjina. — Nesou Vincèna do jeskyně vil; sluje nočních duchů a obydlí

čarodějky Taven, zaklínačky všeho zla. — Víly. — Mirèio provází svého milence v dutinách hory. — Mandragora (pokřín). — Zjevy v jeskyni: Strašidla, šotek, Pradlena z Ventouru. — Vypravování čarodějčino: Mše mrtvých, Sabbat, Ježibaba, Divý muž, Polednice, Lesní panny, Draci, Pes z Cambau, baron Castihoun. Černý beránek, Zlatá koza. Taven zaříkává ránu Vincènovu. — Nadšení a proroctví čarodějčino 176

Zpěv sedmý. Starci.

Starý košíkář a jeho syn, sedíce na prahu své chaty, pletou košík. — Pobřežní krajina Rhony. — Vincèn žádá svého otce, aby šel požádat pro něho za ruku Mirèjenu. — Odepření a námitky starcovy. — Vinceneto, sestra Vincènova, se připojuje ke svému bratru, aby obměkčila mistra Ambrože, a vypravuje příběh Sivèstra a Alise. — Mistr Ambrož jde do Břestova. — Příchod a večeře ženců. — Mistr Ramoun. — Polní práce. — Zpráva Ambrožova, odpověď Ramounova. — Vánoční stůl. — Mirèio se přiznává k své lásce ke košíkáři. — Hněv, spílání a odepření rodičů. — Rozhořčení mistra Ambrože. — Napoleon a velké války. — Prchlivost mistra Ramouna. — Voják sedlákem. — Farandola ženců kolem ohně svatojanského 208

Zpěv osmý. Krau.

Zoufalství Mirèjino. — Kroj Arlaťanek. — Dívka o půlnoci utíká z domu otcovského. — Jde ku hrobu Svatých Marií prosit tyto patronky Provence, aby obměkčily její rodiče. — Souhvězdí. — Na útěku skrze Krau potká pastýře svého otce. — Krau, boj gigantů. — Ještěrky, kudlanky nábožné, motýli varují Mirèji. — Mirèio žíznic, schvácena žárem denním, prosí svatého Gènta, jenž jí přispěje ku pomoci. — Setkání s Andrelounem, sběratelem hlemýžďů. — Chvalořeč na Arle. Vypravování Andrelounovo: Pověst o Kukly-Jámě, šlapání obilí, pro-

padlí lidé. — Mirèio ztráví noc pod stanem rodiny Andrelounovy 240

Zpěv devátý. Shromáždění.

Zármutek mistra Ramouna a Jany-Marie, když nenalezli Mirèji. — Stařec poroučí hned svolati na mlat všechny dělníky dvora. — Sekáči, sušičky, seno-seč. — Povožníci, svážení sena. — Oráči. — Ženci, žeň, kláskářky. — Ovčáci. — Zpráva Vávry z Gout prvního žence: rána kosou. — Zpráva sekáče Jana Bouqueta: hnízdo přepadené mravenci. — Zpráva Marrana, prvního oráče: tušení smrti. — Zpráva Antèuma, prvního pastýře. — Antèume viděl jít Mirèji k Svatým Mariím. — Zoufání a kletby matčiny. — Odjezd rodiny za Mirèjí. 263

Zpěv desátý. Kamargo.

Mirèio převáží se v loďce Andrelounově přes Rhonu a běží dále skrz Kamargu. — Břehy Rhony mezi mořem a Arlem. — Popis Kamargy. — Vedro. — Zrcadlení vzduchu. — Duny. — Solné stepi. — Mirèio je zasažena úpalem slunečním na březích rybníka Vacarésu. — Komáři ji křísí. — Poutnice lásky vleče se až ku kostelu Světic, — Modlitba. — Vidění. — Hovor svatých Marií. — Marnost štěstí na tomto světě, potřeba a zásluha utrpení. — Svěťice vypravují Mirèji své strasti pozemské, aby jí síly dodaly 284

Zpěv jedenáctý. Svaté.

Svaté Marie vypravují, jak po smrti Kristově byly vydány na širé moře s několika jinými učedníky, a jak přistály v Provenci a obrátily lid té krajiny. — Plavba. — Bouře. — Příchod svatých vyhnanců do Arelatu. — Římský Arelat. — Slavnost Venušina. — Řeč svatého Trefuma. — Obrácení Arelatských. — Taraskonští prosí o pomoc svatou Martu. — Taraska. — Svatý Martial v Limoži; svatý Saturnin v Tolose; svatý Eutrop v Oranži. — Svatá Marta zkrotí Tarasku a pak obrátí Avignon. — Papežství

v Avignonu. — Svatý Lazar v Marsilii; svatá Magdalena v jeskyni. — Svatý Maximin v Aisu. — Svaté Marie v Baus. — Král Reinié. — Provence připojena ku Francii. — Mirèio, panna a mučednice. . 306

Zpěv dvanáctý. Smrt.

Zem oranžů. — Světice vstupují na nebesa. — Otec s matkou přijdou. — Lidé z Li Santo zvednou Mirèji do horní kaple, kde jsou ostatky. — Chrám Svatých Marií. — Vzývání. — Pobřeží Kamargy. — Příchod Vincèna a výbuch jeho bolesti. — Píseň lidu. — Poslední vidění Mirèjino: Svaté Marie plující na vysokém moři. Poslední slova a zářící smrt dívky. — Nářky, zoufalství 332

Poznámky.

Výslovnost provençalštiny	355
Illymna felibrů	357
Frederi Mistral (etymologie).	358
Původ jména <i>Mirèio</i>	358
Zpěv první	359
Zpěv druhý	364
Zpěv třetí	365
Zpěv čtvrtý	367
Zpěv pátý	369
Zpěv šestý	370
Zpěv sedmý	374
Zpěv osmý	378
Zpěv devátý	380
Zpěv desátý	383
Zpěv jedenáctý	384
Zpěv dvanáctý	386
Nápěv <i>Magali</i> s průvodem piana	388